Aires d'estiu

QUIM CURBET

Quan arriba aquest temps de juliol i agost sembla que la ciutat s'hagi d'incendiar d'un moment a l'altre. Em veig com un d'aquells antics pobladors de Pompeia, rodejat de cendra ardent i sense escapatòria. Abans qui volia estar una mica fresc havia de buscar una església o algun indret a l'obaga vora el riu, però després de l'invent de l'aire condicionat la cosa va anar canviant.

Un dels primers establiments comercials de Girona que va tenir un aparell d'aquests fou la ja centenària llibreria Geli. Recordo aquella sensació en entrar d'olor de llibres de tota mena i frescor d'aire polar. Sense cap mena de dubte era un bon indret per passar l'estona, repassant les novetats i els clàssics a recés de la inclemència canicular. Això sí, el xoc tèrmic en sortir del local era inversament proporcional al que havies gaudit a l'entrada.

L'aire condicionat ha estat un dels grans invents del món modern, però poca gent sap que l'enginyer Willis Carrier va dissenyar el primer aparell de condicionament d'aire expressament per a una impremta novaiorquesa l'any 1902. O sigui que la relació entre els llibres i els aparells d'aire fred tenen més relació de la que jo m'imaginava abans. Després, als Estats Units, els grans clients de Carrier van ser les sales de cinema i és que els americans sempre han tingut clar que primer va el llibre i després la pel·lícula.

Ara totes les franquícies de roba, els supermercats i fins i tot les botigues de llaminadures ja tenen climatització, i pots travessar la ciutat de botiga en botiga, mirant i remenant, per acabar de passar la tarda. Llàstima que l'horari d'estiu no inclogui les hores de nit, perquè a mi m'hi tindrien com a client permanent. Començaria pel Decathlon a la secció de sacs de dormir i acabaria al Rei del Matalàs provant els nous models viscoelàstics i gaudint tota la nit d'aquest aire d'estiu.

Font del document: http://www.diaridegirona.cat/girona/2016/07/23/aires-destiu/795389.html?utm_source=rss